

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 6 sierpnia 1998 r.

**w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji.**

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uzbrojeniu specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, należy przez to rozumieć wyposażenie w:

- 1) broń palną krótką — pistolety i rewolwery,
- 2) broń palną długą — pistolety maszynowe i strzelby gładkolufowe „Pump-Action”,
- 3) broń sygnałową,

4) środki przymusu bezpośredniego, na które zgodnie z odrębnymi przepisami wymagane jest pozwolenie na broń:

- a) broń gazową — pistolety i rewolwery,
- b) ręczne miotacze gazu,
- c) paralizatory elektryczne

zwane dalej „bronią”.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o amunicji bez bliższego jej określenia, należy przez to rozumieć amunicję do broni wymienionej w ust. 1 pkt 1—3 i 4 lit. a).

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć:

- 1) przedsiębiorców i jednostki organizacyjne, którzy powołali wewnętrzne służby ochrony,
- 2) przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia.

§ 2. 1. W celu uzbrojenia pracowników posiadających licencję pracownika ochrony fizycznej, zwanych dalej „pracownikami ochrony”, przedsiębiorca może ubiegać się o wydanie pozwolenia na broń na okaziciela, tj. świadectwa broni.

2. Przedsiębiorca składa do właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji, zwanego dalej „organem Policji”, umotywowany wniosek o wydanie:

- 1) pozwolenia na broń, o którym mowa w ust. 1,
- 2) zaświadczenia uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni.

3. Organ Policji, rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 2, może żądać od przedsiębiorcy przedstawienia dodatkowych informacji, które uzasadniają konieczność uzbrojenia podległych pracowników ochrony we wnioskowany rodzaj i liczbę egzemplarzy broni.

§ 3. 1. Organ Policji może odmówić przedsiębiorcy wydania pozwolenia na broń na okaziciela albo określić w zaświadczeniu na jej zakup inny rodzaj i liczbę egzemplarzy tej broni, jeżeli stwierdzi brak okoliczności uzasadniających uzbrojenie specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej we wnioskowany rodzaj i liczbę egzemplarzy broni.

2. Odmowa wydania pozwolenia na broń na okaziciela albo zmiana rodzaju i liczby egzemplarzy broni może nastąpić w szczególności w przypadku:

- 1) niesporządzenia protokołu powołania wewnętrznej służby ochrony,
- 2) braku zagrożeń osób lub mienia w stopniu uzasadniającym objęcie ich ochroną z użyciem wnioskowanego przez przedsiębiorcę rodzaju i liczby egzemplarzy broni,
- 3) mniejszej liczby stanu etatowego dwóch zmian aktualnie zatrudnionych pracowników ochrony od wnioskowanej liczby egzemplarzy broni palnej krótkiej, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu i paralizatorów elektrycznych,
- 4) mniejszej liczby konwojów ochraniających w jednym czasie od liczby egzemplarzy broni palnej długiej niezbędnej do ich ochrony,
- 5) niewłaściwego wyboru miejsca i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji.

§ 4. Organ Policji cofa pozwolenie na broń na okaziciela lub zmienia rodzaj i liczbę egzemplarzy broni dla specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej:

- 1) na wniosek przedsiębiorcy,
- 2) gdy ustały okoliczności, dla których pozwolenie zostało wydane,
- 3) w razie stwierdzenia uchybień lub nieprawidłowości w zakresie wykonywania zadań ochrony przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną albo w sposobie zabezpieczenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji,
- 4) gdy zmienił się zakres ochrony osób i mienia wykonywany przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną.

§ 5. Specjalistyczna uzbrojona formacja ochronna może być uzbrojona w broń palną długą wyłącznie do ochrony konwojowanych wartości pieniężnych oraz innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych.

§ 6. 1. Dla każdej jednostki broni palnej i gazowej ustala się normatyw amunicji przeznaczony do wykonywania zadań ochrony.

2. Za normatyw amunicji na jeden pistolet lub pistolet maszynowy przyjmuje się ilość amunicji wystarczającą do pełnego załadowania czterech magazynków.

3. Za normatyw amunicji na jeden rewolwer lub jedną strzelbę gładkolufową „Pump-Action” przyjmuje się po 24 sztuki amunicji.

§ 7. 1. Połowa ilości amunicji określonej w § 6 ust. 2 i 3 stanowi amunicję alarmową.

2. Amunicję alarmową wydaje się w przypadku bezpośredniego zagrożenia napadem na chronioną osobę, obszar, obiekt i urządzenie oraz do ochrony konwojowanego mienia.

§ 8. Amunicję do celów szkolenia strzeleckiego zakupuje przedsiębiorca, po uzyskaniu pisemnej zgody organu Policji.

§ 9. Przedsiębiorca powiadamia, w formie pisemnej, organ Policji o wyznaczonej spośród pracowników ochrony osobie odpowiedzialnej za przechowywanie oraz ewidencjonowanie broni i amunicji.

§ 10. 1. Broń i amunicję, w tym amunicję alarmową, będące w posiadaniu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej przechowuje się w pomieszczeniu, zwanym dalej „magazynem broni”.

2. Magazyn broni może być umiejscowiony w siedzibie przedsiębiorcy lub w poszczególnych obiektach chronionych przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną.

§ 11. 1. Magazyn broni, o którym mowa w § 10 ust. 1, powinien:

- 1) stanowić oddzielne pomieszczenie w budynku murowanym, w miarę możliwości na piętrze, którego usytuowanie utrudnia możliwość włamania,
- 2) być wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy,
- 3) posiadać specjalne zabezpieczenie, w tym:
  - a) drzwi obite blachą stalową o grubości powyżej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie co najmniej na dwa zamki atestowane i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę atestowaną,
  - b) okna ostonięte siatką stalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm o średnicy drutu 2,5 mm oraz na stałe zamocowanymi w murze kratami wykonanymi z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej od 12 mm lub płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm; odstęp między prętami w kracie nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie,
  - c) wyposażenie w sygnalizację alarmową przeciwwłamaniową podłączoną do stanowiska interwencyjnego pełniącego całodobowy dyżur, lub być objęty całodobową uzbrojoną ochroną,
  - d) drzwi do pomieszczenia, o którym mowa w pkt 1, na czas nieobecności osoby odpowiedzialnej za prowadzenie magazynu broni powinny być zamknięte i zaplombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych.

2. Dopuszcza się:

- 1) zamiast kraty i siatki w oknach zamocowanie atestowanych szyb specjalnych, w szczególności kuloodpornych, w odpowiedniej klasie, odpornych na przebicie i rozbicie, zamocowanych trwale w otworach okiennych bez możliwości otwierania,
- 2) przechowywanie do 3 egzemplarzy broni palnej i gazowej oraz do 10 egzemplarzy pozostałego rodzaju broni i amunicji poza magazynem broni w innym pomieszczeniu w atestowanych szafach i sejfach pancernych na trwale przymocowanych do podłoża, zabezpieczonych sygnalizacją alarmową przeciwwłamaniową podłączoną do stanowiska interwencyjnego pełniącego całodobowy dyżur, lub w atestowanych szafach i sejfach pancernych na trwale przymocowanych do podłoża w innym pomieszczeniu objętym całodobową uzbrojoną ochroną.

§ 12. 1. Broń i amunicję, które nie są wykorzystywane do zadań ochrony, należy przechowywać w szafach stalowych znajdujących się w magazynie broni.

2. Broń palna, gazowa oraz sygnałowa na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału i rozładowana, z odłączonym magazynkiem, kompletna, czysta i zakonserwowana. Warunki przechowywania broni powinny uwzględniać wymagania jej producenta.

3. Amunicja do broni powinna znajdować się w pudełkach, woreczkach lub pojemnikach, ułożona w sposób uniemożliwiający uderzenie w spłonkę naboju. Zabrania się przechowywania amunicji w magazynkach nabojoych.

§ 13. Spełnienie wymagań technicznych magazynu broni i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji, o których mowa w § 11 i 12, stwierdza protokołem organ Policji.

§ 14. 1. Broń i amunicja będące w posiadaniu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej podlegają rejestracji w Księżce stanu uzbrojenia, której wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Księżkę stanu uzbrojenia wraz z potwierdzonymi przez organ Policji kopiami zakupu broni i amunicji przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy.

3. Jeżeli broń i amunicja będące w posiadaniu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej są rozdysonowane pomiędzy kilka magazynów broni lub inne pomieszczenia, o których mowa w § 11 ust. 2 pkt 2, to w każdym z tych magazynów i pomieszczeń prowadzi się odrębną Księżkę stanu uzbrojenia.

§ 15. Wydawanie na czas wykonywania zadań ochrony i zdawanie broni i amunicji po ich zakończeniu podlega rejestracji w Księżce wydania — przyjęcia broni i amunicji, której wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 16. Amunicję wykorzystaną do celów szkolenia strzeleckiego rozlicza się w Karcie rozchodu amunicji, której wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

*J. Tomaszewski*







